

Predikan i Hålanda kyrka 2022

3 söndagen i advent.

”Bana väg för Herren”

Jesaja 40:1-8

Gal 3:21-29

Luk 3:1-15

Ps: 177:1-5, 697:6, 426b, 423, 111

Hur ska man göra för att nå ut till så många människor som möjligt? Vad är smartast att använda sig av för att sprida sitt budskap? Ja, vi skulle väl säga internet, genom att börja blogga. Eller att försöka få genomslag i TV. På Johannes döparens tid så skulle väl det bästa rådet vara att gå till städernas marknadsplatser eller till tempelområdet och ställa sig där och predika.

Nu kom alltså Guds ord till Johannes för att han skulle förkunna det till folket. Men vart går han? Jo, han går rakt ut i öknen.

Ändå så hade han inga problem att få folk som lyssnade. När han drog sig undan så följde folk efteråt. Vad får de då höra? Får de beröm av Johannes för att de ansträngt sig så för att få lyssna till honom. Nej, det första han gör är att kalla dem huggormsyngel. Säg vad man vill om Johannes döparen men han var inte den inställsamme typen. Han försökte inte bli populär.

I stället för att försöka sig på något publikfrieri så sa han rakt på sak det som människor *behövde* höra, inte vad de *ville* höra. Och ändå så lyssna folk.

När Johannes konfronterade dem så började de inte skylla ifrån sig. Det som han sa träffade dem rakt i hjärtat och de tog det till sig utan att urskulda sig.

Så hur reagerar vi när obekväma sanningar sägs till oss på olika sätt. Skyller vi ifrån oss? Söker vi efter bortförklaringar? Eller skyller vi på andra?

Johannes var väl bekant med det som människor brukar använda till sitt försvar: ”Vi har ju Abraham till far”. Det var det som slog sig på bröstet med. Vi är ju i alla fall inga hedningar, tillhör vi inte Guds folk efter löftet som Abraham fick! Och därmed så tänkte de nog att vi har väl allt på det torra.

”Vi är ju i alla fall döpta”, kanske man idag skulle säga. ”Och vi betalar vår kyrkoavgift, så oss finns det inget att klaga på!” Vad med kan man begära? Men det kanske vi kan klara oss ett tag, men för eller senare så pockar samvetet på igen.

”Vad skall vi då göra?” Tre gånger ställdes den frågan till Johannes av folk som sökt sig till honom. ”Vad skall vi göra?” Det är frågan som den ställer som förstått att allt inte står rätt till, att något måste förändras. Det är något som måste göras! Det räcker inte med vackra ord och högstämnda tankar.

Och det är en mycket konkret omvändelseskola som Johannes ger oss. För det **första** så inväntar han en fråga: vad ska vi göra? Han springer inte omkring och opåkallat berättar för människor vad de ska göra. När det gäller att upplysa människor om deras fel och brister är timingen väldigt viktigt. Det kan vara hur rätt och sant som helst det vi säger: om den andre inte är redo att höra det får det nog bara motsatt effekt.

Det **andra** är att det är *olika* saker som *olika* människor behöver göra. Folket, tullindrivarna, soldaterna. De fick alla olika svar: *dela med dig av dina läder och ditt bröd - driv inte in mer av vad som är fastställt - pressa inte folk på pengar*. Och så är det också förstås. Vi har olika livssituationer, vi frestas av olika saker och riskerar att ramla i olika fallgropar i livet. Det är till exempel lätt att skryta med att man aldrig har tagit en muta, om man heller aldrig blivit erbjuden en.

Det **tredje** är att de anvisningar som Johannes ger är förvånansvärt konkreta. Det är inga abstrakta formuleringar. Han säger inte: *vänd dig bort från din självupptagenhet*, han säger: dela med dig av ditt bröd. Han säger inte: *vänd dig bort från oärlighet*, utan: sluta pressa folk på pengar.

Det **fjärde** jag tänker på är att det är inga oöverkomliga krav. Ingen begär det omöjliga. Det som vi förväntas göra ligger inom det rimligas gräns.

Omvändelsen måste alltså ta konkreta uttryck. Vi måste visa i handling att vi tillhör Guds folk. Det är inte oväsentligt hur vi lever som kristna, vi kan inte avskärma vår tron från vår vardag.

Men så är det ju också det att den som försöker leva annorlunda kommer snart att erfara att det inte är så lätt, *även* om det ligger inom det rimligas gräns. Vi kommer snart underfund med att vår maktlöshet är större än vad vi trodde. Men denna maktlöshet väcker vår längtan efter en frälsare. Någon som kan göra i vårt ställe det som vi inte förmår. Det är därför Johannes måste komma före Jesus. Genom Johannes budskap så förbereds vi för att ta emot Kristus. För att ta emot vår frälsare så måste vi först inse att vi behöver en frälsare. Tycker man att man klarar sig själv så ser man inget poängen med Jesus som kommer.

Tredje söndagen i advent så vill Johannes döparen att vi lyfter blicken. Lyfter den bort ifrån oss själva ser fram emot Messias som är på väg till oss.